

[Rahbæk Møller]

hørt det. Men under alle omstændigheder: Hvis dette her skal være realistisk, skal det simpelt hen indgå i den finanslov, vi vedtager om et par måneder, at der skal overføres de tilstrækkelige midler til amterne.

En klar melding: Vi vil stemme for dette beslutningsforslag, men kun under den udtrykkelige forudsætning, at det bliver præciseret, at amterne får dækning for de ekstra udgifter, vi pålægger dem.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Angående spørgsmålet om økonomien har vi jo beskrevet i vores beslutningsforslag, at vi er klar over, at der er en bruttoudgift. Vi har lagt os på det samme beløb, som Amdrårdsforeningen og Budgetdepartementet er nået frem til, og vi ved jo også, at der vil være nogle modgående besparelser af en eller anden størrelsesorden.

Desværre er vi jo i den situation her i landet, at der føres meget lidt statistik på de pågældende områder. Man har faktisk aldrig lavet en vurdering – og slet ikke en landsdækkende vurdering – som viser, hvordan de modgående besparelser kan være indrettet, og hvilket omfang de har.

Men jeg er da helt enig i, at med den handlingsplan, som ifølge vores oplæg skal udformes i løbet af det første halvår af 1993, må man nå til enighed om, hvordan den endelige udgiftsmæssige fordeling skal være. Det er sådan set det, vi har lagt op til, og det er derfor, vi også gerne vil have lidt tid, så parterne kan sætte sig sammen og finde ud af, hvordan økonomien skal skrues sammen, altså hvilke penge der skal flyttes rundt på, og hvilke kasser de skal flyttes rundt imellem.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er ikke i tvivl om, at bruttoudgiften bliver reduceret på grund af modgående besparelser på dagpenge og meget andet, men helt typisk bliver det sådan, at staten får besparelserne og amtskommunerne udgifterne, og derfor skal der so oder so tilføres amterne midler, hvis det skal have nogen relevans. Og derfor skal det enten præciseres, at betingelserne for at yde en tillægsbevilling er opfyldt, eller også

skal det fremgå af finansloven, at disse penge bliver sat af til formålet.

Køpke Christensen (FP):

Fremskridtspartiet ønsker ikke at sætte systemet i centrum. Det foreliggende beslutningsforslag fra Socialdemokratiet giver udtryk for den opfattelse, at det ikke primært er patienten, men systemet, der er i centrum.

Det kan være fuldstændig ligegyldigt efter vor opfattelse, hvor man bliver behandlet, om det er i det private eller det offentlige system. Det primære må være, at patienten kan hjælpes hurtigst muligt, og vi kan konstatere, at det ikke er det, Socialdemokratiet lægger op til i dag. Der er altså ikke nogen baggrund for de tilsyneladende smukke tanker, Socialdemokratiet kommer frem med.

Vi ønsker ikke, at der skal køres ideologisk skoleridt på et forslag, der handler om menneskelige skæbner. Hele Socialdemokratiets fremgangsmåde med allerførst at gå til pressen, inden forslaget er forhandlet på plads med flertalspartierne, som har udtrykt sig positivt over for det – altså SF og Fremskridtspartiet – viser en større interesse for presseomtale end for at få dette forslag igennem, men vi håber og tror på, at det nok skal lykkes at få gennemført dette Fremskridtsforslag, som Socialdemokratiet har fremsat her med de mangler, det indeholder.

Amdrårdsforeningen har i juni 1992 foretaget økonomiske beregninger på omkostningerne ved en ventelistegaranti. Disse beregninger er offentliggjort i publikationen »Redegørelse om ventelistegaranti«. Ved at tage udgangspunkt i operationsaktiviteten i 1990 regner Amdrårdsforeningen ud, at det i 1990-priser vil koste 793,4 mio. kr. at afvikle samtlige operationer på patienter, der har ventet mere end 3 måneder i 1990. Amdrårdsforeningen anfører, at disse skøn er konservative, idet det forudsættes, at der er ledig kapacitet til at afvikle ventelisten én gang for alle. Imidlertid er dette næppe realistisk, hvorfor det må antages, at de reelle omkostninger vil blive større.

Socialforskningsinstituttet publicerede i 1991 en rapport med titlen »Langvarig sygdom – problemer og konsekvenser«. Denne rapport påpegede bl.a., at en temmelig stor procentdel af sygedagpengesagerne trækker alt, alt for længe ud. Procentdelen angives til mellem 23 og 26 pct. af alle sygedagpengesagerne.